

Sygn. akt IC 1740/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Kuś

Protokolant: Justyna Malczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2019 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. z siedzibą w D.

przeciwko A. P.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

(...) spółka z o.o. (...) wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w (...) z dnia 22 czerwca 2012 r. , sygn. akt VI GNc 118/12 , postanowienia Sądu Okręgowego w (...) z dnia 25 września 2012 r. o nadaniu klauzuli wykonalności , postanowienia Sądu Okręgowego w (...) z dnia 11 lutego 2013 r. , sygn. akt VI GCo 14/13 , o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz J. N. i postanowienia Sądu Okręgowego w (...) z dnia 30 października 2017 r. , sygn. akt VI GCo 56/17 , o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz A. P. oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych .

Pozwany A. P. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Nakazem zapłaty z 22 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w (...) nakazał spółce z o.o. (...) we W. , aby zapłaciła powodowi Ł. C. kwotę 86.375, 91 zł oraz kwotę 4.697 zł tytułem kosztów postępowania .

Nakazowi temu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem z 25 września 2012 r.

Dowód : odpisy nakazu zapłaty i postanowienia – k.10-11 .

18 lutego 2013 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) zawiadomił spółkę (...) o wszczęciu egzekucji z nieruchomości położonej w D. , przy ul. (...).

Ten sam Komornik Sądowy pismem z dnia 22 marca 2013 r. zawiadomił Spółkę

o zmianie wierzyciela , wskazując że jest nim J. N. , która nabyła wierzytelność od Ł. C. .

Dowód : odpisy zawiadomień – k. 12-13 , odpis umowy przelewu wierzytelności – k. 14 .

Pismem z 27 listopada 2017 r. Komornik zawiadomił o wszczęciu egzekucji przeciwko powodowej Spółce , wskazując jako wierzyciela A. P. .

Dowód: odpis zawiadomienia – k. 48 .

Sąd zważył , co następuje :

Należy wskazać, że zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Dłużnik może zatem żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia , powołując się na podstawy określone w tym przepisie. Powinno to być zawarte już w żądaniu pozwu . Dokładne określenie żądania zależy od tego, na której z trzech wskazanych w art. 840 § 1 pkt 1-3 k.p.c. podstaw powód opiera swoje powództwo.

Z treści pozwu jednoznacznie wynika , że strona powodowa wnosi o pozbawienie wykonalności tytułu egzekucyjnego, jakim jest nakaz zapłaty , a więc tytuł egzekucyjny będący orzeczeniem sądowym .

Oznacza to, że podstawę swojego powództwa powódka upatruje w przepisie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Taką zresztą podstawę wskazuje na ostatniej stronie uzasadnienia pozwu .

Zauważyć należy, że w wypadku, w którym tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu, dłużnik może jedynie powoływać się na zdarzenia , które nastąpiły już po wydaniu tytułu egzekucyjnego , ale nie może kwestionować zasadności treści tych tytułów, ponieważ korzystają one z powagi rzeczy osądzonej . Powództwo opozycyjne nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem. Jest zatem oczywiste , że nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia w oparciu o cytowany przepis . Natomiast przesłanką dla prawidłowego stosowania art. 840 § 1 k.p.c. jest stwierdzenie, że orzeczenie to nie może być egzekwowane na skutek nowych zdarzeń, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy. Takimi zdarzeniami , które miał na myśli ustawodawca są wyłącznie zdarzenia o charakterze materialnoprawnym i to takie , które nastąpiły po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub po zamknięciu rozprawy , a są to najczęściej : (zobowiązanie nie może być wtedy egzekwowane) przedawnienie roszczenia stwierdzonego tytułem egzekucyjnym , odroczenie spełnienia świadczenia , rozłożenie świadczenia przez wierzyciela na raty oraz (zdarzenia wskutek których zobowiązanie wygasło) wykonanie zobowiązania , wydanie wyroku na korzyść jednego z dłużników solidarnych w następstwie uwzględnienia zarzutu wspólnego dla wszystkich dłużników , świadczenie zamiast spełnienia ,

niemożność świadczenia wskutek okoliczności , za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności , potrącenie , odnowienie czy wreszcie zwolnienie z długu przez wierzyciela .

Dla poparcia swojego żądania strona powodowa nie wskazała któregokolwiek z tych zdarzeń . Powódka podniosła zarzuty dotyczące wprowadzenia w błąd sądu przez Ł. C. co do zakresu prac objętych fakturą , która stanowiła podstawę wydania nakazu zapłaty. Również te zarzuty , które dotyczą wszczęcia i prowadzenia postępowania karnego co do zarzutu popełnienia przestępstwa na szkodę spółki przez Ł. C. oraz te odnoszące się do nieprawidłowości przy zawieraniu umów przelewu wierzytelności, nie mają znaczenia dla pozytywnego ustalenia przesłanek z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Oznacza to , że nie było potrzeby prowadzenia dowodów na te okoliczności i wnioski je obejmujące należało oddalić . Podobnie , gdy idzie o wnioski dowodowe złożone już przez pełnomocnika powódki na rozprawie , ale przede wszystkim z uwagi na treść art. 843 § 3 k.p.c. , który określa powinność powoda przytoczenia w pozwie wszystkich zarzutów, jakie w tym czasie mógł zgłosić , pod rygorem utraty prawa korzystania z nich w dalszym postępowaniu . Oznacza to nic innego jak obowiązek sądu pominięcia wszystkich tych zarzutów i , w konsekwencji , oddalenia wniosków dowodowych , które nie zostały zgłoszone w taki właśnie sposób. .

Mając na uwadze powyższe ustalenia , sąd orzekł jak w wyroku na podstawie wskazanego przepisu art. 840 § 1 pkt 1 oraz art. 98 k.p.c.